Svenska Canada-Tidningen

ÅRGÅNG XVIII. WINNIPEG, MAN. TORSDAGEN DEN 20de APRIL, 1911. Nr 16.

Han parerade.

Mr Frågvis:

— Säg, å' de' inte rysligt tråkigt och tiden långsam när konstapeln patrullerar så här om natten?

Mr Konstapel:

— Sure, de' kan gå hela natten då inte en enda käft kommer å ställer på mej dumma frågor.

Mrs Johnsons skäl.

Mrs Peterson:

— Ska du gå på landet i sommar?

Mrs Johnson:

— Jag kärar just inte, men min man vill inte jag ska gå och därför har jag beslutat att gå.

Andrad åsikt.

Mrs Letzen:

— Först vi va gifta kallade du mig en pärla bland jordens kvinnor, nu bara gnälar du.

Mr Letzen:

— Ja, det är sen jag fann ut att du var en juvel.

Han gick i snaran.

— Kan du tänka dej, i går va' de en ziguenerska som spådde att jag i en snar framtid skulle få ett stort arf. Tror du på något sådant?

— Absolut!

— Så låna mej tjuge dollars.

Kvasta-Jönsas filosofering.

— Ja, de säjer ja att va ja så rik er som Rockefeller då skulle I få se på phasingen. Då skolle ja... jagu om ja då band en enda kvast under tusen kronor.

Skratt och spratt

Fruntimmer emellan.

— Hvad ser jag, ny hatt igen! Och för ett par dagar sedan...

— Ja, fru, som bor inunder, köpte en precis lika dan...

— Nå...?

— Och då skänkte jag min till hennes kokerska.

•

Släktaktning.

Advokaten Anderson hade ammodats att indrifva en skuld på 400 kr., och det gick så godt som i ett nafs, hvarom han underrättade klienten.

Oförförtjust kommer denne upp på advokatens kontor och hugnas med följande meddelande:

— Var så god, här är 50 kr. Jag vill inte ta mitt fulla arfvode af er. Jag kände er far...

— Tack så rysligt mycket, för att ni inte också kände min farfar!

•

"Åhåjaja."

Gumulan: — Åhåjaja! De enda en stackare har å lefva för så ä de för å få en hederlig begrafning.

•

Erkänsamt.

Professorn: — Men hvad betyder all denna grannlåt?

— Kära gubbe, vet du ej att det är din bröllopsdag i dag!

— Så snällt att du ej glömt bort mig. Jag lofvar att jag skall komma ihåg när det blir din.

•

Direktören i Härjedalens Enskilda Bank håller mycket på hvad som i katekesen benämnes "en utvärtes anständighet". Nyligen lade han märke till att en af kontoristerna uppträdde med fyra dagar gammal skäggbatten.

— Hörrnu, herr Anderson, herrn behöfver gå och raka sig.

— Men, herr direktör, jag låter växa helskägg.

— Det kan herrn göra hemma, men här på kontoret vill jag se snygga ansikten.

•

Smickrande.

Det var en gammal frispråkig biskop som låg på sitt yttersta. En stor del af stiftets prästerskap satte i ett rum utanför sjukrummet, väntande på att få komma in och få taga farväl af sin herde. Bland de väntande var också en präst, hvars inskränkthet, fanatism och i allmänhet obehagliga sätt icke gjort honom till någon persona grata hos den gamle biskopen. Rätt som det var kom en tjänarinna ut och sade till den ifrågavarande prästen:

— Pastorn skulle vara god och komma in till biskopen. Någon mer kan inte biskopen ta emot.

Stolt gick den sålunda gynnade in till den döende.

— Jag må säga er att det är en stor ära som vederfares mig, att herr biskopen tar emot mig och ingen af de andra, sade han och bugade sig.

— Åhja, svarade biskopen, dom andra träffar jag nog i en annan värld, men detta är väl det sista tillfället jag har att tala vid herrn.

•

Ur militärlifvet.

Korpralen: — 147, tänk sej, att han en afton står på post... Plötsligt dyker en gestalt upp bakom honom, och han känner sig omslingrad af två kraftiga armar, hvad ska han ropa då?

147: — Släpp mej, Kristin.

•

Korpralen: — Hva drar du klöfvarna efter dej för, opp me dom, din ljusblå idiot!

Beväringen: — Ja tocker att de tjänar så lite te, för di ska ju strax ner igen.

•

Löjtnant v. Flundreerona (vid "Skånska"): — Hörr du Brraxenstierna. Den där Frröding... Ve hvilken orregimente va han?

Löjtnant Brrraxenstierna: — Han va min lif inte ännat än civil poemskrifvare.

Löjtnant v. Flundreerona: — Au min lif...! Ja de va nou osse ett örrke.

•

När stadsbor komma ut på landet.

En bonde, som fått besök af tre stadsbor, är ute och visar dem sina egor. Vid passerandet af ärt-åkern stanna alla tre förvånade, och fråga hvad det ska vara.

Bonden:

— I kan la gissa.

Stadsbon nr. 1.

— Är det hafre?

Bonden:

— Å vesst inte!

— Då är det väl råg då?

Bonden:

— Å vesst inte! I kan la' tänka efter hvad det är som I äter om torsdagarne i stan.

Stadsbon nr. 3:

— Nej, men tänk, ä då plättar!

•

Hvarför han var glad.

Då den röda glöden ökades bakom kullens topp, klappade den lille gossen, som stod på bron, i händerna.

— —Jaså, min gosse, sade den något närsynte främlingen, du njuter af den vackra aftonrodnaden.

— Ja, sade gossen med ögonen fästade på den aflägsna glöden, jag har stått och sett på det där en hel kvart.

— Jojo! Det är inte ofta man har tillfälle att bevittna ett så vackert skådespel.

— Ja, det är vädligt stiligt.

— Du är en känslig liten gosse. Brukar du ofta betrakta solnedgångarna?

— Solnedgångar? Det är ingen solnedgång.

— Inte? Hvad är det då?

— Det är skolhuset som brinner.

•

En underlig trappa.

Lundström hemkommer mot morgonen och går uppför vedtrappen: — De va mej en ko... konstig trappa, som inte vill stå still!

•

Hvad var det?

Niklas inkommer på en utlyrningsbyrå för att hyra ett rum; förvånad öfver de höga hyrorna, kliar han sig bakom örat och utbrister: — Å, fy hunsingen, sieken ohyra!

•

I skobutiken.

A. till B. afsides: "Men, hvarför prutar du på skorna, när du inte tänker betala dem?

— B: "Jo, ser du, dom förlorar inte så mycket då."

•

Svar på tal.

En student hade lånat 25 kr. af en annan student att betalas på bestämd tid. När tiden var ute, låg låntagaren på sjukhus, ty han hade blifvit sjuk. Han fick då följande anmaning.

"Broder! Mina 25 krigare torde du med första återsända."

Han svarade: "Broder! Dina 25 krigare äro alla döda, jag själf ligger svårt sårad."

•

Aj! Aj!

En lärare berättar i ett sällskap om sina minnen från skolan. En dag, säger han, kom jag in i klassen något sent och frågade litet nervöst: Hvem är det, som har skrifvit Hamlet? Då far en af de minsta pojkarna förskräckt upp och säger: — Magistern, det är icke jag.

Anekdoten väckte munterhet i sällskapet och då det åter blef tyst säger en af de andra gästerna:

— Nå, men då var det väl han ändå, som hade gjort det.

•

Inte den vägen.

Under en tjock dimma ankrade en ångare i Göteborgs skärgård. En resande, ifrig att fortsätta färden, gick fram till styrmannen och frågade, hvarför han stoppade maskinen.

— För mycket dimma, herre, man ser inte älfven.

— Men ni ser ju stjärnorna öfver våra hufvuden, och de kunna ju leda oss.

— Ja, svarade den orubblige styrmannen, men så länge den gamla ångpannan håller, ska vi inte färdas den vägen.

Passageraren aflägsnade sig flat.

•

Uppriktig herre.

En herre kom härom dagen till doktorn och sade, att han var litet krasslig. — Alltid när jag är dålig, går jag genast till läkaren.

— Ja, det är så rätt, sa' doktorn.

— Ja, jag anser, att doktorn skall lefva, han med, och när jag fått receptet, går jag till apoteket, för apotekaren han bör lefva, han med, sade mannen, men när jag kommer hem, öppnar jag fönstret till bakgården och kastar ned alltsammans.

— Men hvarför det då? sade doktorn.

— Jo, jag vill lefva, jag med, sade mannen.

•

Hvad han röker mest.

Den engelske mångmillionären sir Thomas Lipton, känd icke blott som stor affärsman utan kanske mest genom sina många misslyckade försök att eröfra "Amerika-pokalen" blef en gång bjuden en fin havanacigarr af en bekant.

— Nej tack; sade Lipton; jag är visserligen med kanske ett undantag den störste rökaren i hela världen, men jag har aldrig rökt en enda cigarr eller cigarrett.

— Röker ni bara pipa? frågade den andre.

— Nej, inte det häller. Bara skinkor!

•

Hans Majestät Jönson.

Det berättas en liten historia från invigningen af Adolf Fredriks folkskola i den svenska hufvudstaden.

Man hade haft rätt mycket besvär med att lära barnen att de, om de tilltalades af konungen elelr drottningen skulle svara högt och tydligt samt därefter tillägga: Ers majestät! Så kom den stora dagen och kungen gick omkring och talade med flera af de små barnen. Men som bekant äro smågossar inte precis så noga med hur orden falla sig, bara orden komma med på ett ungefär. Då nu konungen frågade en liten gosse: "Hvad heter du?", väckte det stor munterhet, då den lille svarade högt och frimodigt: "Hans majestät Karl Axel Jönsson."

ETT RADIKALT NYKTERHETSARBETE.

Prosten P. N—n var på sin tid (femtiotalet) en utpräglad fiende till superjet. Inom den församling där N. hade sin verksamhet bodde en gammal smygkrögerska, som trots N:s böner och hotelser fortsatte bankrögeriet. Han lyckade dock slutligen på heder och samvete att upphöra med rörelsen.

En vacker dag föll det N. in att pröfva gumman, huru hon höll sitt till honom gifna löfte. För sådant ändamål inträdde han en dag i skumrasket, förklädd till fruntimmer, i gummans stuga och anhöll i bevekande ordalag att få köpa ett kvarter brännvin.

Jag har lofvat prästen att aldrig mer sälja brännvin, och får han veta att jag brutit mitt löfte, så rent af fördärfvar han mig, svarade den gamla.

— Åh prat; han behöfver ej få veta det, sade den utkladde.

Så skred den gamla krögerskan långsamt till hörnskåpet och tog fram en brännvinsplunta för att lämna den till den enträgna kvinnan... Samtidigt lät prosten N:n förklädnaden falla och ropade med tordönsstamma: — Trodde jag inte det, sakramenskade tjufkäring!

Mera hann han ej säga, käringen föll afdånad till golfvet och prästens göra blef nu, att från köket hämta vattenspannen och hälla dess innehåll öfver den afdånade gumman. Från den stunden försvann smygkrögen.

En gång var prosten N. inbjuden till en godsägare inom sin församling. Denne och prosten voro goda vänner, men prosten N. ogillade i hög grad den brännvinsindustri godsägaren bedref. Nu hade godsägaren låtit uppföra ett nytt, förstklassigt ångbränneri och det var för att på sätt och vis inviga den storartade byggnad, han inbjudit vänner och bekanta, bland dem prosten N., till en storartad fest.

Sedan byggnaden beskådats af gästerna och dessa lite hvar fällt de gynnsammaste utlåtanden om densamma, vände sig godsägaren mot N.:

— Nå, hvad tycker prosten för sin del om det nya etablissementet?

— Jo, svarade N., byggnaden är nog bra, men den har en i hög grad olämplig plats.

— Det var då märkvärdigt, utlät sig godsägaren. Byggnaden står ju midt i gårdet, omgifven af stora åkerfält, afsedda för plantering af råvaror till bränneriet, som ligger nära vägen, med bekväma bryggor upp till förvaringsrummen etc. Jag vet sannerligen ej hvad prosten menar med att den har en olämplig plats.

— Jag blir dock vid hvad jag sagt, svarade N.

— Men, säg mig då, hvar skulle bränneriet, enligt prostens förmenande stå?

— Jo, i h—vete, svarade N.

BÄST ATT TAGA SAKEN LUGNT.

Solig är den ena dagen
Och den andra kall och grå,
Dagar utaf båda slagen
Lifvet har att bjuda på.
Medgång i ett fall kan råda,
Motgång i en annan punkt.
Bäst är att i fallen båda
Taga saken lugnt.

Lifvet lycka har att gifva,
Fröjd och glädje likaså,
Och helt ljus och lätt kan blifva
Vägen som man har att gå
Men det kan sig äfven falla
Stundom mödosamt och tungt —
Gäller dock i skiften alla,
Att ta saken lugnt.

Många pröfningar och stora
Världen i beredskap har,
Man kan hus och hem förlora,
Så att man står blott och bar.
Till förtviflan det kan föra,
Men förr'n modet hopplöst sjunker,
Bör dock ett försök man göra,
Att ta saken lugnt.

Man kan sig besviken finna
Utaf den sin tro man gett,
Älskarn af sin älskarinna,
Eller omvändt — det är ett.
Hjärtat brista vill kanhända,
Hälst om det är vekt och ungt,
Men det kan till räddning lända,
Att ta saken lugnt.

Krafterna ju kunna brista,
Bäst man i sin syssla står,
Och man kan sin hälsa mista
Redan uti unga år.
Det kan anses såsom gifvet,
Man på sista versen sjunger,
Men så kan det rädda lifvet
Att ta saken lugnt.

Att ta lugnt hvad än må blifva
Eder lott på jordens rund,
Därom har jag velat gifva
Några råd i denna stund.
Slitna äro de och nötta,
Alltså tid att sätta punkt.
Sök, om jag har råkat trötta,
Att ta saken lugnt.

Gösta.

Degenererad.

Fröken på öfverblifna kartan: "En hel timme har jag varit ensam med grefve Drakensköld..., och än nu har han inte röfvat någon kys från mig." Och den där skall hår stamma från de gamla rofriddarna.

98 proc. af världens mejerier bruka

De Laval Gräddseparatorer

För 10 år sedan fanns det ett dussin olika separatorer i bruk. Nu använda 98 procent af världens mejerier uteslutande De Laval Separatorer.

Det betyder en besparing af flere tusen dollars pr år om De Laval Separatorer användes i ett mejeri.

Liknande vinst, ehuru i mindre skala, gör man genom att använda separator på farmen. Men farmare kontrollera ej resultatet så väl som mejerister och skilja därför ej så väl mellan goda och dåliga separatorer. I allmänhet kan en farmare ej säga om han genom en underlägsen separator förlorar $50.00 eller $100.00 pr år.

Nåväl, om ni behöfver ett juridiskt råd, går ni till en jurist. Om ni är sjuk går ni till endoktor. Hvarför? Emedan de äro experter och ni litar på deras erfarenhet. Men hvarför då ej rådfråga en mejerist, då ni skall köpa separator? Han bör veta hvilken separator är bäst och mest ekonomisk. Därför använda 98 procent af världens mejerier uteslutande De Laval. Det kan ej finnas bättre rekommendation för De Laval, än att denna maskin praktiskt taget alltid väljes af fackmännen.

The De Laval Separator Co.

MONTREAL WINNIPEG VANCOUVER

Vet Ni

att ni kan få Amerikas mest lästa och bäst omtyckta svenska tidning

Svenska Amerikanaren

på prof

I HELA FYRA MÅNADERS TID FÖR

Endast 35 Cents

OCH DÄRTILL ABSOLUT FRITT ETT DUSSIN

Importerade svenska vykort

i finaste litografiskt FÄRGTRYCK.

Om ni önskar något riktigt fint att skicka till edra vänner, så ges här ett tillfälle. Dessa äro äkta importerade svenska vykort, de finaste som någonsin tillverkats; teckningen är klar och tydlig, färgerna utomordentligt naturtrogna. Vyerna äro olika på hvarje kort och från skilda delar af vårt kära, vackra fosterland. Ni får hela dussinet för intet genom att insända 35 cents i silfver- eller moneyorder — icke frimärken — för fyra månaders profprenumeration till

SVENSKA AMERIKANAREN

22 FIFTH AVE., CHICAGO, ILL.

Profnummer af tidningen sändas fritt på begäran.

Nämn denna tidning då ni skrifver.

SAND OCH GRUS

för tegel, rappning och beton.

The Birds Hill Sand Co.

Limited

leverera den allra bästa sand, grus och krossadt grus.

Krossadt Grus.

AF OLIKA GROFHET FÖR FÖRSTÄRKT BETON OCH BYGGNADSARBETE

Det allra bästa i västra Canada. Snabb leverans å bangård eller i vagnslaster. Hur litet eller hur stort parti skickas.

Kontor och upplag: Hörnet af Ross och Brant Streets.

Vice-President och verkställande direktör D. D. WOOD Telefon Main 6158.

GRUS

SVENSKA CANADA TIDNINGEN kostar endast 1 dollar pr år i Canada.

SVENSKA CANADA TIDNINGEN kostar endast $2.00 pr år till Sverige.